

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ประเด็นและคำถามในการสนทนากลุ่มแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง

ประเด็นและคำถามในการสัมภาษณ์เชิงลึก

1. ประเด็นและคำถามในการสัมภาษณ์อาจารย์

- 1.1 ท่านมีวิธีการสอนการออกเสียงภาษาไทย อย่างไร
- 1.2 ท่านจัดปฏิสัมพันธ์ในการสอนอย่างไร
- 1.3 ท่านจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างไร
- 1.4 ปัญหาการสอนการออกเสียงภาษาไทยมีอะไรบ้าง
- 1.5 ท่านมีความเห็นว่าตำราเรียนการออกเสียงภาษาไทยปัจจุบันนี้เหมาะสมกับนักศึกษาจีนหรือไม่ มีจุดเด่นอย่างไร และจุดอ่อนอย่างไร
- 1.6 ตำราเรียนการออกเสียงภาษาไทยปัจจุบันนี้ ใช้ในการสอนจริง พบปัญหาอะไรบ้าง ควรปรับปรุงใหม่หรือไม่
- 1.7 ถ้าจะปรับปรุงเนื้อหาการสอนการออกเสียงภาษาไทย จะปรับปรุงไปแนวไหนดีกว่า
- 1.8 ท่านเห็นด้วยไหมว่า นำทฤษฎีสัทศาสตร์มาช่วยในการสอนการออกเสียงภาษาไทย มีจุดเด่นอย่างไร และจุดอ่อนอย่างไร
- 1.9 ท่านใช้สื่อการสอนอะไรบ้าง
- 1.10 ปัญหาการสอนการออกเสียงที่มักพบบ่อย ๆ คืออะไร
- 1.11 ปัญหาการออกเสียงของนักศึกษาที่พบบ่อย ๆ คืออะไร

2. ประเด็นและคำถามในการสัมภาษณ์นักศึกษา

- 2.1 หน่วยเสียงภาษาไทย (สระ พยัญชนะ เสียงวรรณยุกต์) ที่ออกเสียงง่ายมีอะไรบ้าง เพราะอะไร
- 2.2 หน่วยเสียงภาษาไทย (สระ พยัญชนะ เสียงวรรณยุกต์) ที่ออกเสียงยากมีอะไรบ้าง เพราะอะไร
- 2.3 สาเหตุอะไรที่ทำให้การออกเสียงไม่ชัด
- 2.4 เท่าที่เรียนมาท่านยังจดจำวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้การออกเสียงของหน่วยเสียงภาษาไทยทุกหน่วยได้ไหม
- 2.5 ท่านชอบเรียนการออกเสียงภาษาไทยแบบเขียนแบบการออกเสียงอาจารย์หรืออยากทำความเข้าใจวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้การออกเสียงของหน่วยเสียงก่อน แล้วค่อยฝึกอ่านตามอาจารย์ผู้สอน
- 2.6 ท่านชอบการนำทฤษฎีสัทศาสตร์มาช่วยในการเรียนการออกเสียงภาษาไทยหรือไม่ เพราะอะไร

2.7 ท่านชอบมีสื่อมาช่วยในการเรียนการสอนหรือไม่ และชอบสื่อประเภทไหน

2.8 สื่อการเรียนการสอนการออกเสียงภาษาไทยปัจจุบันนี้ มีอะไรบ้าง อยากให้อาจารย์
ทำสื่อประเภทอย่างไร

2.9 ท่านเรียนการออกเสียงภาษาไทยจากตำราเรียนปัจจุบันนี้ เข้าใจระบบเสียงภาษาไทย
หรือไม่ เพราะอะไร

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก ข

ประเด็นการวิพากษ์

รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์
สำหรับนักศึกษาจีน

วันที่ 28 สิงหาคม 2552

ณ ห้อง 209 อาคาร QS2 มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

กำหนดคุณสมบัติผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมาวิพากษ์

1. สำเร็จการศึกษาด้านภาษาศาสตร์ หรือ มีประสบการณ์การทำวิจัยเกี่ยวกับภาษาศาสตร์
2. มีความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยและมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนต่างชาติมาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ควรน้อยกว่า 17 คน

ประเด็นการวิพากษ์

1. แนวคิดของรูปแบบการสอนที่กำหนดขึ้นมีความสมเหตุสมผลเพียงใด
2. การจัดลำดับของขั้นตอนการสอน มีความเหมาะสมเพียงใด
3. การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแนวคิดนี้เหมาะสมเพียงใด
4. รูปแบบการสอนนี้คาดว่าจะมีความเป็นไปได้ในการพัฒนาศักยภาพด้านการออกเสียงภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้เพียงใด
5. จุดแข็งของรูปแบบการสอนนี้มีหรือไม่ และเป็นอย่างไร
6. จุดอ่อนของรูปแบบการสอนนี้มีหรือไม่ และเป็นอย่างไร
7. ข้อเสนออื่น ๆ ที่จะทำให้อารมณ์ของการสอนนี้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ภาคผนวก ก

แบบประเมินรับรอง

รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์

สำหรับนักศึกษาจีน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินรับรอง
รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์
สำหรับนักศึกษาจีน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

คำชี้แจง แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อใช้ประเมินและรับรองรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน ขอความกรุณาท่านโปรดพิจารณา รูปแบบดังกล่าว แล้วให้ความเห็นอย่างตรงไปตรงมา ความเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์

แบบประเมินฉบับนี้เป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับ ตามความหมายดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน

ประเด็นความคิดเห็น	ความคิดเห็น				
	1	2	3	4	5
1. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ มีความสมเหตุสมผลเพียงใด					
2. แหล่งข้อมูลที่น่ามาเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์มีความเหมาะสมเพียงใด					
3. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ มีการจัดลำดับของขั้นตอนการสอน มีความเหมาะสมเพียงใด					
4. องค์ประกอบของรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ มีความเหมาะสมเพียงใด					
5. แผนการสอนเหมาะสมกับรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์เพียงใด					
6. เนื้อหาที่ใช้สอนในแต่ละครั้งมาก/ น้อย เหมาะสมกับรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์เพียงใด					
7. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ มีการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดนี้ เหมาะสมเพียงใด					
8. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ จะมีความเป็นไปได้ในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนได้เพียงใด					
9. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนเพียงใด					
10. รูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ มีความเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันเพียงใด					

ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ต่อรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน

.....

.....

ลงชื่อ

ภาคผนวก ง

คะแนนของนักเรียนแต่ละคนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละหน่วยการเรียนรู้
และคะแนนแต่ละคนจากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 19 คะแนนการทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาเงิน

ลำดับที่	ครั้งที่ 1 (60)	ครั้งที่ 2 (60)	ครั้งที่ 3 (60)	ครั้งที่ 4 (60)	ครั้งที่ 5 (60)	ครั้งที่ 6 (60)	ครั้งที่ 7 (60)	ครั้งที่ 8 (60)	ครั้งที่ 9 (60)	ครั้งที่ 10 (60)	คะแนนรวมกิจกรรม ระหว่างเรียน (600)	$\bar{X}$	SD	คะแนนสอบ หลังเรียน (100)
01	54	52	54	56	56	56	52	49	43	33	505	50.00	7.34	89
02	39	43	48	41	47	49	45	44	41	35	432	43.20	4.34	75
03	49	45	52	58	59	56	46	50	25	11	451	45.10	15.39	72
04	54	55	58	60	58	47	48	52	49	45	526	52.6	5.21	82
05	47	35	53	37	48	46	42	35	35	28	406	40.60	7.79	71
06	47	45	49	49	53	49	50	48	39	37	466	46.60	4.99	83
07	35	50	56	57	55	58	53	51	55	50	520	52.00	6.62	89
08	36	52	59	57	59	59	51	52	51	44	520	53.40	5.19	90
09	53	54	52	58	59	60	52	54	50	42	534	53.40	5.19	97
10	52	53	53	60	59	57	48	44	51	46	523	52.30	5.33	85
11	52	48	59	57	57	51	53	50	39	38	504	50.40	7.15	82
12	44	34	55	48	53	53	53	49	45	37	471	47.10	7.14	81
13	38	54	48	49	52	51	46	42	39	41	460	46.00	5.70	90

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับที่	ครั้งที่ 1 (60)	ครั้งที่ 2 (60)	ครั้งที่ 3 (60)	ครั้งที่ 4 (60)	ครั้งที่ 5 (60)	ครั้งที่ 6 (60)	ครั้งที่ 7 (60)	ครั้งที่ 8 (60)	ครั้งที่ 9 (60)	ครั้งที่ 10 (60)	คะแนนรวมกิจกรรม ระหว่างเรียน (600)	$\bar{X}$	SD	คะแนนสอบ หลังเรียน (100)
14	57	55	60	60	58	60	49	51	53	48	551	55.10	4.63	93
15	35	55	54	58	58	58	52	54	47	45	516	51.60	7.35	92
16	52	41	55	53	53	47	49	44	42	33	469	46.90	5.70	66
17	53	53	56	56	55	54	48	50	49	37	511	51.10	5.70	80
18	53	50	58	51	56	53	47	46	37	42	493	49.30	6.43	79
19	54	56	52	59	54	57	54	47	47	40	520	52.00	5.73	90
20	51	55	52	46	55	55	44	42	40	35	457	47.50	7.13	74
21	54	54	51	54	57	54	47	43	51	44	509	50.90	4.23	75
22	48	54	55	51	58	53	47	45	37	39	487	48.70	6.88	73
23	50	44	53	52	52	58	50	52	49	38	498	49.80	5.43	91
24	51	56	53	56	57	58	58	57	57	49	552	55.20	3.12	98
25	49	52	53	59	58	59	45	48	53	45	521	52.10	5.36	92
26	54	48	53	55	59	58	54	54	46	43	524	52.40	5.15	90

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ลำดับที่	ครั้งที่ 1 (60)	ครั้งที่ 2 (60)	ครั้งที่ 3 (60)	ครั้งที่ 4 (60)	ครั้งที่ 5 (60)	ครั้งที่ 6 (60)	ครั้งที่ 7 (60)	ครั้งที่ 8 (60)	ครั้งที่ 9 (60)	ครั้งที่ 10 (60)	คะแนนรวมกิจกรรม ระหว่างเรียน (600)	$\bar{X}$	SD	คะแนนสอบ หลังเรียน (100)
27	53	56	57	48	57	54	49	48	34	47	503	50.30	6.93	85
28	35	48	57	50	56	49	46	50	40	34	465	49.30	4.92	71
29	52	49	56	53	53	49	45	51	39	46	493	49.30	4.92	84
30	54	53	56	52	59	55	49	49	49	36	512	51.20	6.26	82
31	52	57	58	58	59	57	49	50	43	44	527	52.70	6.00	88
32	50	42	53	35	57	46	50	40	39	40	452	45.20	7.10	83
33	36	35	31	34	34	36	33	31	30	30	330	33.00	2.36	60
34	50	48	53	57	57	57	49	48	44	41	506	50.60	5.87	79
35	43	48	45	36	36	47	46	39	31	33	410	41.00	6.00	77
Σ	1686	1729	1867	1820	1921	1866	1699	1659	1519	1376	17,124	1717.9	210.58	2888
$\bar{X}$	48.17	49.40	53.54	52.00	54.89	53.31	48.54	47.40	43.40	39.31	489.26	49.08	6.02	82.51
S.D.	6.70	6.31	5.13	7.48	5.30	5.29	4.32	5.52	7.52	7.40				8.85

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก จ

แผนการสอน

1. แผนการสอน ตามรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ตัวอักษรและ
ปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน โดยแบ่งเนื้อหาออกทั้งหมด 10 หน่วยการสอน คือ

หน่วยที่ 1	สระเดี่ยว (1) และอักษรกลาง
หน่วยที่ 2	สระเดี่ยว (2) และสระประสม
หน่วยที่ 3	สระพิเศษ
หน่วยที่ 4	เสียงวรรณยุกต์
หน่วยที่ 5	อักษรสูง
หน่วยที่ 6	อักษรต่ำ
หน่วยที่ 7	คำเป็น
หน่วยที่ 8	คำตาย
หน่วยที่ 9	อักษรนำ
หน่วยที่ 10	อักษรควบกล้ำ

2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ชุดการสอน

การสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์ สำหรับนักศึกษาจีน

โดย

LU SHENG

วิชาเอก เทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา

บทนำ

ชุดการสอนนี้เป็นชุดการสอนสำหรับอาจารย์สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1 ในการสอนการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีน

จุดประสงค์ของการสอนการออกเสียงภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา
2. เพื่อให้สามารถอ่านออกเสียงหน่วยเสียงภาษาไทย (สระ พยัญชนะ เสียงวรรณยุกต์)

ทุกหน่วยถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ ซึ่งรู้วิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียง

3. เพื่อให้มีความรู้ภาษาสัทศาสตร์เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาไทย
4. เพื่อให้เรียนรู้ระบบเสียงภาษาไทยได้อย่างลึกซึ้ง

5. เพื่อให้สามารถอ่านคำพยางค์เดี่ยว คำประสม ประโยคง่าย ๆ ได้ชัดเจนจนคล่องแล้ว
สามารถเห็นคำไทยจึงอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

6. เพื่อให้สามารถเขียน และสะกดคำไทยได้ถูกต้อง
7. เพื่อให้จดจำคำศัพท์พื้นฐานภาษาไทยได้ และสามารถใช้พจนานุกรมเป็นเครื่องมือ
ในการเรียนรู้คำประสม และประโยคง่าย ๆ

8. เพื่อให้เรียนรู้ประเทศไทยและวัฒนธรรมไทยอย่างคร่าว ๆ

จุดประสงค์ของชุดการสอน

1. เพื่อให้การสอนการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนได้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์
2. เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ใช้ชุดการสอนนี้

จำนวนชุดการสอน

ชุดการสอนการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1 แบ่งเนื้อหา
ดังนี้

- หน่วยที่ 1 อักษรกลาง และ สระเดี่ยว (1)
- หน่วยที่ 2 สระเดี่ยว (2) และ สระประสม
- หน่วยที่ 3 สระพิเศษ
- หน่วยที่ 4 เสียงวรรณยุกต์
- หน่วยที่ 5 อักษรสูง
- หน่วยที่ 6 อักษรต่ำ
- หน่วยที่ 7 คำเป็น หรือ SHU SHENG YUN (ซูเจิงยวิน)
- หน่วยที่ 8 คำตาย หรือ CU SHENG YUN (ซูเจิงยวิน)
- หน่วยที่ 9 อักษรนำ
- หน่วยที่ 10 อักษรควบ

การใช้ชุดการสอน

ชุดการสอนการออกเสียงภาษาไทยสำหรับนักศึกษาจีนชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1 เป็นชุด
การสอนที่ผลิตขึ้นตามรูปแบบการสอนการออกเสียงภาษาไทยโดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์
สำหรับนักศึกษาจีน ชุดการสอนประกอบด้วย คู่มือครู แผนการสอน แบบฝึก สื่อ ฯลฯ อาจารย์
นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งแบ่งเนื้อหาและกิจกรรมไว้ตามลำดับขั้นตอน
เพื่ออำนวยความสะดวกแก่อาจารย์ผู้สอน เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม
การเรียนการสอนมากขึ้น ดังนั้นก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกครั้ง อาจารย์ผู้สอนควร
ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้เข้าใจอย่างละเอียดและชัดเจน เพื่อการจัดกิจกรรมการเรียน
การสอนได้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ชุดการสอน การสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน

หน่วยที่ 1

เรื่อง อักษรกลาง และสระเดี่ยว (1)

คู่มือครู

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดการสอน

เรื่อง อักษรกลาง และ สระเดี่ยว(1)

ชุดการสอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการอ่านออกเสียง และคัดลายมือภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง อักษรกลาง และสระเดี่ยว (1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงหน่วยเสียงอักษรกลาง และสระเดี่ยว (1) ได้ถูกต้อง มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเสียงและวัฒนธรรมภาษาไทย ซึ่งได้แบ่งเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะของผู้เรียน ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงและกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานพร้อม ๆ ไปด้วยการเรียนรู้

องค์ประกอบที่สำคัญของชุดการสอน ได้แก่

1. คู่มือครู
 - 1.1 สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า
 - 1.2 บทบาทของครูผู้สอน
2. แผนการสอน
3. สื่อการเรียนการสอน
4. เนื้อหาสาระในการเรียนการสอน
5. แบบฝึกหัด
6. แบบวัดผลสัมฤทธิ์

คู่มือครู

ชุดการสอนหน่วยที่ 1 เรื่อง อักษรกลาง และสระเดี่ยว (1)

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน ชุดการสอนหน่วยที่ 1

1. สิ่งที่ครูเตรียมล่วงหน้า

1.1 อุปกรณ์ที่ครูควรเตรียม

- 1.1.1 ชุดเนื้อหาสาระและแบบฝึกหัดที่ปรับปรุงใหม่
- 1.1.2 แผ่นภาพอักษรกลางและสระ
- 1.1.3 แผ่นภาพฐานกรณ์ในการออกเสียง
- 1.1.4 บัตรคำตัวอักษรอักษรกลาง และสระเดี่ยว (1)
- 1.1.5 สื่อบันทึกเสียง (Mp3) หน่วยที่ 1 อักษรกลางและสระเดี่ยว (1)
- 1.1.6 สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 1 อักษรกลางและสระเดี่ยว (1)

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนหน่วยที่ 1 ดังนี้

- 1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดการสอนหน่วยที่ 1
- 1.2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด
- 1.2.3 ศึกษาเอกสารและความรู้พื้นฐาน
- 1.2.4 ทดลองใช้อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนต้องเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมสื่อ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 ครูผู้สอนต้องเน้นในการอธิบายวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ของหน่วยเสียงให้นักศึกษาเข้าใจแล้วค่อยฝึกอ่านออกเสียงตามครูผู้สอน และฝึกอ่านออกเสียงเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย จับคู่ และรายบุคคล

2.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรเน้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบหน้าที่และกล้าแสดงออก

2.4 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นลงในแต่ละชุดการสอน :
ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนนักศึกษา

แผนการสอนหน่วยที่ 1

เรื่อง อักษรกลาง และสระเดี่ยว (1)

ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1

เวลา 8 คาบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาศาสตร์และสัทศาสตร์ มีความรู้ในการใช้สัทอักษรของอักษรกลางและสระเดี่ยว (1) และมีความเข้าใจความแตกต่างระหว่างลักษณะของภาษาจีนกับลักษณะของภาษาไทย
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกเสียงอักษรกลางและสระเดี่ยว (1) และสามารถอ่านออกเสียงพยางค์ที่มีอักษรกลางประสมกับสระเดี่ยว (1) ได้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์
3. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนอักษรกลางและสระเดี่ยว (1) ได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย
4. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียงสระสั้นและสระยาวในภาษาไทย
5. เพื่อให้ผู้เรียนแยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียง [d] กับ [t] และ [b] กับ [p] ได้ถูกต้อง

เนื้อหาบทเรียน

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสัทศาสตร์ที่ใช้ในการออกเสียงอักษรกลางและสระเดี่ยว (1)
2. อักษรกลาง คือ ก [k] จ [c] ฉ [d] ช [t] บ [b] ป [p] อ [ʔ]
3. สระเดี่ยว (1) คือ อะ [a] อา [a:] อิ [i] อี [i:] อื [u] อือ [u:] อุ [u:]
4. ฟังอ่านออกเสียงแยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้น [d] กับ [t] และ [b] กับ [p]
5. การฝึกการผันเสียงพยางค์ที่มีอักษรกลางประสมสระเดี่ยว (1) และฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่มีอักษรกลางประสมสระเดี่ยว (1)

วิธีสอนและกิจกรรม

1. บรรยายความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษาศาสตร์และสัทศาสตร์
2. อธิบายวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงของอักษรกลางและสระเดี่ยว (1)
3. การสอนการออกเสียงโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ ตามรูปแบบ ดังนี้
 - 3.1 เตรียมและปรับเนื้อหาการสอนให้เหมาะกับนักศึกษาจีน นำเสนอสัทอักษรที่จะใช้ในการสอนอักษรกลางและสระเดี่ยว (1)

3.2 ผู้สอนสาธิตการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงแล้วให้อ่านตามผู้สอนซ้ำ ๆ ตั้งแต่หน่วยเสียงสระเดี่ยว (1) อักษรกลาง พยางค์ คำศัพท์ที่มีหนึ่งพยางค์ จนถึงประโยคง่าย ๆ ชักจูงนักศึกษาสังเกตหน่วยเสียงในภาษาไทยที่คล้ายกับภาษาจีน แล้วผู้สอนอธิบายหน่วยเสียงที่คล้ายกันและที่ไม่มีในภาษาจีนทั้งสองอย่างนั้น โดยอธิบายตามหลักวิชาภาษาศาสตร์

3.3 ฝึกอ่านออกเสียงแยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียง [d] กับ [t] และ [b] กับ [p] ตามใบงานโดยวิธีการหาคู่เทียบเสียง โดยการฝึกทักษะการฟังก่อน เพื่อให้นักศึกษามีความสามารถในการแยกคู่เทียบเสียงดังกล่าวได้ ตามการอ่านออกเสียงของผู้สอน แล้วจึงฝึกทักษะการออกเสียงของนักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาจะไม่สามารถแยกหน่วยเสียง [d] กับ [t] และ [b] กับ [p] ได้ในเวลาระยะสั้น จำเป็นต้องฝึกอ่านออกเสียงอย่างต่อเนื่อง

3.4 ฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งห้อง เป็นกลุ่ม จับคู่กัน และรายบุคคล ทดสอบด้วยการเขียนตามคำบอกและการดูให้อ่านออกเสียงว่ายังมีเสียงใดบ้างที่เป็นปัญหา ยังมีคำพยางค์ใดบ้างที่ออกเสียงยาก ผู้สอนจึงอธิบายวิธีการออกเสียงและการใช้ฐานกรณ์ในการออกเสียง สาธิตการออกเสียง อ่านตามผู้สอนให้ซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง

3.5 มอบงานให้ผู้เรียนทำทั้งในและนอกห้องเรียน

3.5.1 งานรายบุคคล คัดลายมืออักษรกลางและสระเดี่ยว (1) คำศัพท์และประโยค ฝึกการอ่านออกเสียงตามสื่อบันทึกเสียง (Mp3) และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI)

3.5.2 งานกลุ่ม ในกลุ่มนักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยที่ให้ทดลองนั้น มีนักศึกษา 35 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 7 คน ให้งานกลุ่มดังนี้

3.5.2.1 การเรียนการออกเสียงเป็นกลุ่ม จัดหาเวลาให้พร้อมกัน ฝึกอ่านออกเสียงด้วยกัน โดยมีสื่อที่สามารถช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงซึ่งกันและกัน สรุปปัญหาการออกเสียงของรายบุคคลหรือของกลุ่มเพื่อรายงานผู้สอน เพื่อให้ผู้สอนเตรียมแก้ปัญหาให้ในชั่วโมงต่อไป

3.5.2.2 ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยจากแหล่งห้องสมุดในประเทศจีน เพื่อศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทยและวัฒนธรรมไทย เช่น ภูมิศาสตร์ ดินฟ้าอากาศ วันสำคัญ สถานที่ท่องเที่ยว ศาสนาพุทธ สังคมวัฒนธรรมของไทย หรือเขตเสรีการค้าอาเซียน และวัฒนธรรมกลุ่มประเทศลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อดึงดูดให้นักศึกษาสนใจการเรียนภาษาไทยมากขึ้น

สื่อการสอน

1. เนื้อหา
2. ใบงาน หรือแบบฝึกหัด
3. สื่อบันทึกเสียง (Mp3) และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 1 อักษรกลางและสระเดี่ยว (1)

การประเมินผล

1. จากการเขียนตามคำบอก (บอกเป็นคำไทย หรือบอกเป็นคำจีน ให้เขียนเป็นภาษาไทย)
2. จากการอ่านออกเสียง
3. แบบทดสอบหลังเรียน

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ชุดการสอน หน่วยที่ 1 อักษรกลาง และสระเดี่ยว (1)

- คำชี้แจง 1. เน้นวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงของหน่วยเสียงสระเดี่ยวและอักษรกลาง ตามหลักสัทศาสตร์
2. อธิบายความแตกต่างหรือความเหมือนของหน่วยเสียงภาษาไทยและภาษาจีน
3. ฝึกการผันเสียงอักษรกลางประสมสระเดี่ยวให้คล่อง
4. สาทิตและอธิบายการคัดลำดับอักษรไทย

第一课 单元音(一)和中辅音

1. 单元音 (一)

泰语元音共分为单元音(สระเดี่ยว)、复合元音(สระประสม)和特殊元音(สระพิเศษหรือสระเกิน)三类, 其中单元音和复合元音分长短元音, 元音的长短区别词义。单元音共有 18 个, 本课先学习 8 个单元音:

短元音

อะ¹

อิ

อี

อุ

长元音

อา

อิ

อี

อุ

单元音 (一) 国际音标表

元 音	อะ ²	-า	-ิ	-ี	-ู	-ุ	-ึ	-ุ
国 际 音 标	[a]	[a:]	[i]	[i:]	[u]	[u:]	[u]	[u:]

发音要领

(1) -อะ [a] 舌面央、低、不圆唇、短元音。发音时, 口大开, 舌位低, 舌尖抵下齿, 唇形不圆。与普通话“啊[a]”中的元音[a]发音类似, 但发音持续时间相对较短。

(2) -า [a:] 舌面央、低、不圆唇、长元音。发音时, 口大开, 舌位低, 舌尖抵下齿, 唇形不圆。与普通话“啊[a]”中的元音[a]发音类似, 但发音持续时间相对较长。

¹泰语元音发音时, 一般是与中辅音“อ[ʔ]”相拼读; 短元音自身发音时读为低平调, 长元音自身发音时读为中平调。

² “-”表示辅音的位置。

(3) ^๓ [ɪ] 舌面前、高、不圆唇、短元音。发音时，唇形呈扁平状，舌头前伸使舌尖抵住下齿背，注意气流通过舌面与硬腭之间不要出现摩擦。与普通话“衣[i]”发音类似，但发音持续时间相对较短。

(4) ^๔ [i:] 舌面前、高、不圆唇、长元音。发音时，唇形呈扁平状，舌头前伸使舌尖抵住下齿背，注意气流通过舌面与硬腭之间不要出现摩擦。与普通话“衣[i]”发音类似，但发音持续时间相对较长。

(5) ^๕ [ʊ] 舌面后、高、不圆唇、短元音。发音时，唇形呈扁平状，舌头后缩，使舌根接近软腭，发音持续时间相对较短。普通话没有与此相类似的元音。

(6) ^๖ [u:] 舌面后、高、不圆唇、长元音。发音时，唇形呈扁平状，舌头后缩，使舌根接近软腭，发音持续时间相对较长。普通话没有与此相类似的元音。

(7) ^๗ [u] 舌面后、高、圆唇、短元音。发音时，双唇拢圆，留一小孔，舌头后缩，使舌根接近软腭，注意气流通过双唇之间不要产生摩擦。与普通话“屋[u]”发音类似，但发音持续时间相对较短。

(8) ^๘ [u:] 舌面后、高、圆唇、长元音。发音时，双唇拢圆，留一小孔，舌头后缩，使舌根接近软腭，注意气流通过双唇之间不要产生摩擦。与普通话“屋[u]”发音类似，但发音持续时间相对较长。

2. 中辅音

泰语辅音共分为中辅音(อักษรกลาง)、高辅音(อักษรสูง)和低辅音(อักษรต่ำ)三组。本课先学习中辅音，中辅音有7个音素，9个字母。

辅音	ก ³	ข	ค	ฅ	บ	ป	อ
国际音标	[k]	[c] ⁴	[d]	[t]	[b]	[p]	[ʔ]

发音要领

(1) ก [k] 舌根，不送气，清塞音。发音时，舌根抵住软腭，软腭后部上升，堵塞鼻腔通路，声带不振动，较弱的气流冲破阻碍，爆发成声。与普通话“哥[kɔ]”的辅音[k]发音相似。

(2) ข [c] 舌面，不送气，清塞音。发音时，舌面前部抵住软腭，软腭后部上升，堵塞鼻腔通路，声带不振动，较弱的气流冲破阻碍，爆发成声。普通话中没有与此相类似的发音。

(3) ค ฅ [d] 舌尖，浊塞音。发音时，舌尖抵住上齿龈，软腭上升，堵塞鼻腔通路，声带振动，较弱的气流冲破舌尖的阻碍，爆发成声。普通话中没有与此相类似的发音。

³泰语辅音的发音，一般要与元音“-อ[ɔ:]”拼读。中辅音字母发音时声调发为第一调，调值为33。如：กอ读为[kɔ:33]

⁴泰语中辅音“ข”的国际音标，国内学者标注为[ts]，而泰国学者习惯标注为[c]，本书采用后者进行标注。

(4) ด ฏ [t] 舌尖, 不送气, 清塞音。发音时, 舌尖抵住上齿龈, 软腭上升, 堵塞鼻腔通路, 声带不振动, 较弱的气流冲破舌尖的阻碍, 爆发成声。与普通话“大[tai]”的辅音[t] 发音相似。

(5) บ [b] 双唇, 浊塞音。发音时, 双唇闭合, 软腭上升, 堵塞鼻腔通路, 声带振动, 较弱的气流冲破双唇的阻碍, 爆发成声。普通话中没有与此相类似的发音。

(6) ป [p] 双唇, 不送气, 清塞音。发音时, 双唇闭合, 软腭上升, 堵塞鼻腔通路, 声带不振动, 较弱的气流冲破双唇的阻碍, 爆发成声。与普通话“巴[pai]”的辅音[p]发音相类似。

(7) อ [ʔ] 喉壁, 塞音。发音时, 软腭上升, 堵塞鼻腔通路, 声带不振动, 较弱的气流冲破喉壁的阻碍, 爆发成声。普通话中没有与此相类似的发音。

3、音节拼读练习

元音 辅音	อะ [a]	อา [a:]	อิ [i]	อี [i:]	อุ [u]	อู [u:]	อ [ʔ]	อุ [u:]
ก [k]	กะ	กา	กิ	กี	กู	คู ⁵	อ	อุ
ข [c]	คะ	คา	คิ	คี	คู	คู	อ	อุ
ด [d]	คะ	ดา	ดิ	ดี	ดู	คู	อ	อุ
ต [t]	คะ	ตา	ติ	ตี	ตุ	คู	อ	อุ
บ [b]	บะ	บา	บิ	บี	บู	บู	อ	อุ
ป [p]	ปะ	ปา	ปิ	ปี	ปู	ปู	อ	อุ
อ [ʔ]	อะ	อา	อิ	อี	อุ	อู	อ	อุ

⁵辅音与长元音“-”相拼的音节, 若无韵母, 书写时要加上不用发音的元音“-อ”; 若有韵母, “-อ”自然隐去。

4、泰文字母书写笔顺

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 1 อักษรกลางและสระเดี่ยว (1)

- คำชี้แจง**
1. เน้นทักษะการอ่านออกเสียงเป็นพยางค์ คำศัพท์ และประโยคตามลำดับ
 2. การฝึกอ่านคู่เทียบเสียง ต้องฝึกฟังก่อนแล้วค่อยฝึกอ่าน
 3. ฝึกคัดลายมือตัวอักษรไทย คำศัพท์ และประโยค
 4. ท่องจำคำศัพท์

练习

一、抄写泰语单元音 (一) 和中辅音字母各十遍。

二、朗读下列音节。

1、分辨中辅音 ต [t] และ ด [d]

ตา - ตา

ตี - ตี

ตือ - ตือ

ดู - ดู

2、分辨中辅音 ป [p] และ บ [b]

ปา - ปา

ปี - ปี

ปือ - ปือ

บู - บู

三、拼读并熟记下列单词。

กะ [ka²¹] 估计, 打算

กา [ka³³] 壶

จะ [ca²¹] 将要

ดี [di³³] 好

จุ [cu²¹] 容量

ดู [du³³] 看

ดุ [du²¹] 凶恶

ตา [ta³³] 眼睛; 祖父

ติ [ti²¹] 指责

ตี [ti³³] 打

บิดา [bi²¹da³³] 父亲

ปา [pa³³] 抛投

ปะ [pa²¹] 粘贴

ปู [pu³³] 螃蟹

อา [ʔa³³] 叔父, 姑母

四、朗读并抄写下列句子。

1、บิดา ดู อา

2、อา ตี ปู

3、บิดา จะ ตี กา

4、อา จะ ดู อีกา

5、อา กะ ตา ไป ดู ปู

แบบทดสอบหลังเรียน

หน่วยที่ 1 อักษรกลาง และสระเดี่ยว (1) (คะแนนเต็ม 60 คะแนน)

1. ลักษณะของภาษาจีนกับไทยต่างกันอย่างไร (汉语与泰语主要区别在哪里) 4 分
2. อักษรกลางมีกี่ตัว มีกี่หน่วยเสียง (泰语中辅音字母有几个? 音素有几个?) 3 分
3. อักษรกลางตัวใดออกเสียงเหมือนกับพยัญชนะภาษาจีน (有哪些个泰语中辅音的发音与汉语的声母相似?) 4 分
4. จงเขียนสระเดี่ยว (1) และอักษรกลางตามที่เรียนมาทั้งหมด (默写单元音 (1) 和中辅音) 16 分
5. เขียนตามคำบอก (5 คำ) (听写) 5 分
(1) กะ (2) จู (3) ดี (4) ปา (5) ปะ
6. จงเลือกคำศัพท์ตามที่ครูอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง (分辨辅音清浊) 8 分
(1) ตู-คู (2) ตี-ดี (3) ตือ-ตือ (4) ตา-คา
(5) ปู-บุ (6) ปี-ปี้ (7) ปือ-ปือ (8) ปา-บา
7. จงอ่านคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ได้และแปลเป็นภาษาจีน (10 คำ) (朗读并翻译下列词汇) 20 分
กา จะ ดี จู คู
ตา ตี บิดา ปู อา

ชุดการสอน การสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน

หน่วยที่ 2

เรื่อง สระเดี่ยว (2) และสระประสม

คู่มือครู

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดการสอน

เรื่อง สระเดี่ยว (2) และสระประสม

ชุดการสอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการอ่านออกเสียง และคัดลายมือภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นอุดมศึกษาปีที่ ๑ เรื่อง สระเดี่ยว (2) และสระประสม เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงหน่วยเสียงสระเดี่ยว (2) และสระประสมได้ถูกต้อง มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเสียงและวัฒนธรรมภาษาไทย ซึ่งได้แบ่งเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะของผู้เรียน ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงและกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานพร้อม ๆ ไปด้วยการเรียนรู้

องค์ประกอบที่สำคัญของชุดการสอน ได้แก่

1. คู่มือครู
 - 1.1 สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า
 - 1.2 บทบาทของครูผู้สอน
2. แผนการสอน
3. สื่อการเรียนการสอน
4. เนื้อหาสาระในการเรียนการสอน
5. แบบฝึกหัด
6. แบบวัดผลสัมฤทธิ์

คู่มือครู

ชุดการสอนหน่วยที่ 2 เรื่อง สระเดี่ยว (2) และสระประสม

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน ชุดการสอนหน่วยที่ 2

1. สิ่งที่ครูเตรียมล่วงหน้า

1.1 อุปกรณ์ที่ครูควรเตรียม

1.1.1 ชุดเนื้อหาสาระและแบบฝึกหัดที่ปรับปรุงใหม่

1.1.2 แผ่นภาพสระเดี่ยวและสระประสม

1.1.3 แผ่นภาพฐานกรณ์ในการออกเสียง

1.1.4 บัตรคำตัวอักษรสระเดี่ยว (2) และสระประสม

1.1.5 สื่อบันทึกเสียง (Mp3) หน่วยที่ 2 สระเดี่ยว (2) และสระประสม

1.1.6 สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 2 สระเดี่ยว (2) และสระประสม

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนหน่วยที่ 2 ดังนี้

1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดการสอนหน่วยที่ 2

1.2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด

1.2.3 ศึกษาเอกสารและความรู้วิทยาศาสตร์

1.2.4 ทดลองใช้อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนต้องเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมสื่อ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 ครูผู้สอนต้องเน้นในการอธิบายวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ของหน่วยเสียงให้นักศึกษาเข้าใจแล้วค่อยฝึกอ่านออกเสียงตามครูผู้สอน และฝึกอ่านออกเสียงเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย จับคู่ และรายบุคคล

2.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรเน้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบต่อหน้าที่และกล้าแสดงออก

2.4 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นลงในแต่ละชุดการสอน ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนนักศึกษา

แผนการสอนหน่วยที่ 2

เรื่อง สระเดี่ยว (2) และสระประสม

ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1

เวลา 8 คาบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับสัทศาสตร์ในการออกเสียงสระเดี่ยว (2) กับสระประสม ออกเสียงสระเดี่ยว (2) และสระประสมได้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ และมีความรู้ในการใช้สัทอักษรของสระเดี่ยว (2) และสระประสม
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนสระเดี่ยว (2) และสระประสมได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย
3. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียงสระสั้น และสระยาวในภาษาไทย
4. เพื่อให้ผู้เรียนแยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียง [d] กับ [t] [b] กับ [p] [w:] กับ [ə:] [w:] กับ [w:a] [o:] กับ [v:] และ [e:] กับ [ɛ:] ได้ถูกต้อง
5. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงพยางค์ที่มีอักษรกลางประสมกับสระเดี่ยว (2) หรือสระประสมได้ถูกต้อง

เนื้อหาบทเรียน

1. ความรู้เกี่ยวกับสัทศาสตร์ที่ใช้ในการออกเสียงสระเดี่ยว (2) และสระประสม
2. สระเดี่ยว (2) คือ เอะ [e] เอ [ɛ] แอะ [ə] โอะ [o] โอ [o:] เอาะ [ə] ออ [ə:]
3. สระประสม คือ เอียะ [ia] เอีย [i:a] เอือะ [ua] เอือ [u:a] อัวะ [ua] อัว [u:a]
4. ฝึกอ่านออกเสียงที่แยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้น [d] กับ [t] [b] กับ [p] และหน่วยเสียงสระ [w:] กับ [ə:] [w:] กับ [w:a] [o:] กับ [v:] และ [e:] กับ [ɛ:]
5. การฝึกการผันเสียงพยางค์ที่มีอักษรกลางประสมสระเดี่ยว (2) และสระประสม และฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่มีอักษรกลางประสมสระเดี่ยว (2) และสระประสม

วิธีสอนและกิจกรรม

1. แก้ปัญหาการออกเสียงและการเขียนของหน่วยที่ 1 ที่นักศึกษายังมีปัญหาอยู่ ซึ่งสังเกตได้จากรายงานของหัวหน้ากลุ่มและงานเขียนรายบุคคล รวมทั้งการทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 1 ทบทวนความรู้การออกเสียงอักษรกลางและสระเดี่ยว (1) ที่ตรงกับปัญหาของผู้เรียน

2. บรรยายความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ที่จะใช้สอนสระเดี่ยว (2) และสระประสม

3. อธิบายวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงของสระเดี่ยว (2) และสระประสม

4. การสอนการออกเสียงโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ ตามรูปแบบ ดังนี้

4.1 เตรียมและปรับเนื้อหาการสอนให้เหมาะกับนักศึกษาจีน นำเสนอตัวอักษรที่จะใช้สอนในการออกเสียงสระเดี่ยว (2) และสระประสม

4.2 ผู้สอนอธิบายและสาธิตการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียง จากนั้นให้อ่านตามผู้สอนซ้ำ ๆ ตั้งแต่หน่วยเสียงสระเดี่ยว (2) และสระประสม พยางค์ คำศัพท์ที่มีหนึ่งพยางค์ จนถึงประโยคง่าย ๆ กระตุ้นนักศึกษาสังเกตหน่วยเสียงในภาษาไทยที่คล้ายกับหน่วยเสียงภาษาจีน แล้วผู้สอนอธิบายเกี่ยวกับหน่วยเสียงที่คล้ายกันและหน่วยเสียงที่มีในภาษาไทยแต่ไม่มีในภาษาจีน โดยอธิบาย ตามหลักสัทศาสตร์

4.3 ฝึกอ่านออกเสียงแยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้น [d] กับ [t] และ [b] กับ [p] และหน่วยเสียงสระ [u:] กับ [o:] [u:] กับ [u:a] [o:] กับ [ɔ:] และ [e:] กับ [ɛ:] ตามใบงาน โดยใช้วิธีการฝึกทักษะการฟังก่อน เพื่อให้ศึกษามีความสามารถในการแยกคู่เทียบเสียงดังกล่าวได้ ตามการอ่านออกเสียงของผู้สอน แล้วฝึกทักษะการออกเสียงของนักศึกษาต่อไป

4.4 ฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งห้อง เป็นกลุ่ม จับคู่กัน และรายบุคคล ทดสอบด้วยการเขียนตามคำบอกและการสุ่มให้อ่านออกเสียง ว่ายังมีเสียงใดบ้างที่เป็นปัญหามีคำพยางค์ใดบ้างที่ออกเสียงยาก จากนั้นผู้สอนอธิบายวิธีการออกเสียงและการใช้ฐานกรณ์ในการออกเสียง สาธิตการออกเสียง อ่านตามผู้สอนให้ซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.5 มอบงานให้ผู้เรียนทำทั้งในนอกห้องเรียน

4.5.1 งานรายบุคคล คัดลายมือสระเดี่ยว (2) และสระประสม คำศัพท์ และประโยค ฝึกการอ่านออกเสียง ตามสื่อบันทึกเสียง (Mp3) และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 2 สระเดี่ยว (2) และสระประสม

4.5.2 ให้งานกลุ่มดังนี้

4.5.2.1 การเรียนการออกเสียงเป็นกลุ่ม จัดหาเวลาให้พร้อมกัน เพื่อฝึกอ่านออกเสียงด้วยกัน โดยมีสื่อช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงซึ่งกันและกัน สรุปปัญหาการออกเสียงของรายบุคคลหรือกลุ่มเพื่อรายงานผู้สอน เพื่อให้ผู้สอนเตรียมแก้ปัญหาให้ในชั่วโมงต่อไป

4.5.2.2 กลุ่มนักศึกษา นำเสนอหัวข้อเกี่ยวกับภูมิศาสตร์ประเทศไทย นักศึกษาทั้งห้องร่วมกันศึกษาเกี่ยวกับประเทศไทย

สื่อการสอน

1. เนื้อหา
2. ใบงาน หรือแบบฝึกหัด
3. สื่อบันทึกเสียง (Mp3) และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 2 สระเดี่ยว (2)

และสระประสม

การประเมินผล

1. จากการเขียนตามคำบอก (บอกเป็นคำไทย และบอกเป็นคำจีน ให้เขียนเป็นภาษาไทย)
2. จากการอ่านออกเสียง
3. แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดการสอน หน่วยที่ 2 สระเดี่ยว (2) และสระประสม

- คำชี้แจง 1. เน้นวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงของหน่วยเสียงสระเดี่ยวและสระประสม ตามหลักสัทศาสตร์
2. อธิบายความแตกต่างหรือความเหมือนของหน่วยเสียงภาษาไทยและภาษาจีน
3. ฝึกการผันเสียงอักษรกลางประสมสระให้คล่อง
4. สาทิตและอธิบายการคัดลำดับอักษรไทย

第二课 单元音(二)和复合元音

1. 单元音 (二)

除了第一课学习的 8 个单元音外，还有 10 个单元音：

短元音

เอะ

แอะ

โอะ

เอะ

เออะ

长元音

เอ

แอ

โอ

ออ

เออ

单元音 (二) 国际音标表

元音	เะ	เ-	แะ	แ-	โะ	โ-	เาะ	-อ	เอะ	เ-อ
国际音标	[e]	[e:]	[ɛ]	[ɛ:]	[o]	[o:]	[ɔ]	[ɔ:]	[ə]	[ə:]

发音要领

(1) เะ [e] 舌面前、半高、不圆唇、短元音。发音时，口半闭，舌位半高，舌头前伸使舌尖抵住下齿背，唇形不圆，发音持续时间相对较短。普通话没有与此相类似的元音。

(2) เ- [e:] 舌面前、半高、不圆唇、长元音。发音时，口半闭，舌位半高，舌头前伸使舌尖抵住下齿背，唇形不圆，发音持续时间相对较长。普通话没有与此相类似的元音。

(3) แะ [ɛ] 舌面前、半低、不圆唇、短元音。发音时，口半开，舌位半低，舌头前伸使舌尖抵住下齿背，唇形不圆，发音持续时间相对较短。普通话没有与此相类似的元音。

(4) เ- [ɛ:] 舌面前、半低、不圆唇、长元音。发音时，口半开，舌位半低，舌头前伸使舌尖抵住下齿背，唇形不圆，发音持续时间相对较长。普通话没有与此相类似的元音。

(5) โ- [o] 舌面后、中、圆唇、短元音。发音时，口半闭，舌位半高，舌头后缩，唇拢圆。与普通话“喔”[o]发音类似，但发音持续时间相对较短。

(6) โ- [o:] 舌面后、中、圆唇、长元音。发音时，口半闭，舌位半高，舌头后缩，唇拢圆。与普通话“喔”[o]发音类似，但发音持续时间相对较长。

(7) เ- [ɔ] 舌面后、半低、圆唇、短元音。发音时，口半开，舌位半低，舌头后缩，唇拢圆，发音持续时间相对较短。普通话没有与此相类似的元音。

(8) -อ [ɔ:] 舌面后、半低、圆唇、长元音。发音时，口半开，舌位半低，舌头后缩，唇拢圆，发音持续时间相对较长。普通话没有与此相类似的元音。

(9) เ-อ [ə] 舌面央、中、不圆唇、短元音。发音时，口形略开（开口度比[e]略小），舌位居中，舌头稍后缩，唇形不圆，发音持续时间相对较短。普通话没有与此相类似的元音。

(10) เ-อ [ə:] 舌面央、中、不圆唇、长元音。发音时，口形略开（开口度比[e]略小），舌位居中，舌头稍后缩，唇形不圆，发音持续时间相对较长。普通话没有与此相类似的元音。

2. 复合元音(สระประสม)

复合元音国际音标表

元 音	เ-ย	เ-ย	เ-อ	เ-อ	-ว	-ว
国 际 音 标	[ia]	[i:a]	[ua]	[u:a]	[ua]	[u:a]

发音要领

(1) เ-ย [ia] 是由短元音¹[i]的发音状况快速向短元音-[a]的发音状况过渡读音而成[ia]¹。与普通话“呀 [ia]”发音类似，但泰语[i]的发音持续时间相对较短。

(2) เ-ย [i:a] 是由长元音¹[i:]的发音状况快速向长元音-[a:]的发音状况过渡读音而成[i:a]。与普通话“呀 [ia]”发音类似，但泰语[i]的发音持续时间相对较长。

(3) เ-อ [ua] 是由短元音¹[u]的发音状况快速向短元音-[a]的发音状况过渡读音而成[ua]，[u]的发音持续时间相对较短。普通话中没有与此相类似的发音。

(4) เ-อ [u:a] 是由长元音¹[u:]的发音状况快速向长元音-[a:]的发音状况过渡读音而成[u:a]，[u:]的发音持续时间相对较长。普通话中没有与此相类似的发音。

¹泰语复合元音发音时，舌位的高低前后、口腔的开闭、唇形的圆展，都是逐渐变动的，不是突变的、跳动的，中间应该有一串过渡音；同时，气流不中断，中间没有明显的界限，所发的音围绕一个中心形成一个整体。

(5) ัวะ [ua] 是由短元音 ุ [u] 的发音状况快速向短元音 ะ [a] 读音而成 [ua]。与普通话“瓜 [kua]”中的元音 [ua] 发音类似，但泰语 [u] 的发音持续时间相对较短。

(6) ัว [u:a] 是由长元音 ู [u:] 的发音状况快速向长元音 ะ [a:] 的发音状况过渡读音而成 [u:a]。与普通话“瓜 [kua]”中的元音 [ua] 发音类似，但泰语 [u:] 的发音持续时间相对较长。

3、 音节拼读练习

(一)

元音 辅音	เ-ะ [e]	เ- [e:]	แ-ะ [ɛ]	แ- [ɛ:]	โ-ะ [o]	โ- [o:]	เ-าะ [ɔ]	-อ [ɔ:]	เ-อะ [ə]	เ-อ [ə:]
ก [k]	เกะ	เก	แคะ	แก	โกะ	โก	เกาะ	กอ	เกอะ	เกอ
จ [c]	เจะ	เจ	แจะ	แจ	โจะ	โจ	เจาะ	จอ	เจอะ	เจอ
ด [d]	เดะ	เด	แดะ	แด	โดะ	โด	เดอะ	ดอ	เดอะ	เดอ
ต [t]	เตะ	เต	แตะ	แต	โตะ	โต	เตาะ	ตอ	เตอะ	เตอ
บ [b]	เบะ	เบ	แบะ	แบ	โบะ	โบ	เบาะ	บอ	เบอะ	เบอ
ป [p]	เปะ	เป	แพะ	แพ	โปะ	โป	เปาะ	ปอ	เปอะ	เปอ
อ [ʔ]	อะ	อ	แอะ	แอ	โอะ	โอ	เออะ	ออ	เออะ	เออ

(二)

元音 辅音	เียะ [ia]	เีย [i:a]	เือะ [ua]	เือ [u:a]	ัวะ [ua]	ัว [u:a]
ก [k]	เกียะ	เกีย	เกือะ	เกือ	กัวะ	กัว
จ [c]	เจียะ	เจีย	เจือะ	เจือ	จัวะ	จัว
ด [d]	เดียะ	เดีย	เดือะ	เดือ	ดัวะ	ดัว
ต [t]	เตียะ	เตีย	เตือะ	เตือ	ตัวะ	ตัว
บ [b]	เบียะ	เบีย	เบือะ	เบือ	บัวะ	บัว
ป [p]	เปียะ	เปีย	เปือะ	เปือ	ปัวะ	ปัว
อ [ʔ]	เอียะ	เอีย	เอือะ	เอือ	อัวะ	อัว

4、泰文字母书写笔顺

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 2 สระเดี่ยว (2) และสระประสม

- คำชี้แจง**
1. เน้นทักษะการอ่านออกเสียงเป็นพยางค์ คำศัพท์ และประโยคตามลำดับ
 2. การฝึกอ่านคู่เทียบเสียง ต้องฝึกฟังก่อนแล้วค่อยฝึกอ่าน
 3. ฝึกคัดลายมือตัวอักษรไทย คำศัพท์ และประโยค
 4. ท่องจำคำศัพท์

练习

- 一、抄写泰语单元音 (二) 和复合元音字母各十遍。
- 二、朗读下列音节。

1、分辨中辅音 ต [t] และ ด [d]

โต – ไต	ตอ – คอ
เตือ – เตือ	ตัว – คัว

2、分辨中辅音 ป [p] และ บ [b]

เปอ – เบอ	ปัว – บัว
เปีย – เบีย	เปือ – เบือ

3、分辨元音 อี [e:] และ เอ [a:]

กือ – เกอ	จือ – เจอ
คือ – เคอ	บือ – เบอ

4、分辨元音 อี [e:] และ เอ [a:]

กือ – เกือ	จือ – เจือ
บือ – เบือ	คือ – เคือ

5、分辨元音 โอ [o:] และ -อ [u:]

โก – กอ	โต – คอ
โจ – จอ	โป – ปอ

6、分辨元音 โอ [e:] และ -อ [ε:]

เก – แก	เจ – แจ
เบ – แบ	เต – แท

三、拼读并熟记下列单词。

เกะกะ [ke ²¹ ka ²¹]	碍手碍脚	เก [ke: ³³]	调皮	แกะ [ke ²¹]	绵羊
แก [kɛ: ³³]	你 (长辈对晚辈)	เตะ [te ²¹]	踢	โต [to: ³³]	长大, 大
แปะ [pɛ ²¹]	粘贴	แบ [bɛ: ³³]	张开	เกาะ [kɔ ²¹]	岛
กอ [kɔ: ³³]	簇	เจาะ [cɔ ²¹]	钻, 凿	จอ [cɔ: ³³]	布幕、银幕
เจอ [cɛ: ³³]	遇见, 碰见	คอ [tɔ: ³³]	树墩	เบาะ [bɔ ²¹]	坐垫
โป [pɔ: ³³]	麻	เจือ [cu:a ³³]	混合	ตัว [tu:a ³³]	自身
บัว [bu:a ³³]	莲	ปีย์ [pi:a ³³]	薺子		

四、朗读并抄写下列句子。

- 1、 บัวกอโตโต
- 2、 อากะตาไปคูเกาะ
- 3、 อาตะปู บิดาตะอา
- 4、 อากะตาไปเจอปกอกโตโต
- 5、 ตากะบิดาไปเกาะ ไปเจอปัวโตโต

แบบทดสอบหลังเรียน
หน่วยที่ 2 สระเดี่ยว (2) และสระประสม
(คะแนนเต็ม 60 คะแนน)

1. สระเดี่ยวมีกี่ตัว มีกี่หน่วยเสียง (泰语单元音有几个? 音素有几个?) 5 分
2. สระประสมมีกี่ตัว มีกี่หน่วยเสียง (泰语复合元音有几个? 音素有几个?) 5 分
3. หน่วยเสียงสระเดี่ยวและสระประสมหน่วยใดบ้างที่ออกเสียงเหมือนกับสระภาษาจีน (有哪些个泰语单元音和复合元音的发音与汉语的元音相似?) 5 分
4. เขียนสระเดี่ยว (2) และสระประสมด้วยตนเอง โดยไม่ให้ดูหนังสือ (默写单元音 (2) 及复合元音) 10 分
5. เขียนตามคำบอก (๕ คำ) (听写) 5 分
(1) เอะ (2) คอ (3) เปีย (4) เจือ (5) เาะ
6. จงเลือกคำศัพท์ตามที่ครูอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง (分辨辅音或元音) 10 分
(1) โต - โค (2) ตัว - ตัว (3) เปอ - เอะ (4) ปัว - บัว (5) จือ - เจอ
(6) ตือ - เคอ (7) กือ - เกือ (8) บือ - เมือ (9) โต - คอ (10) โจ - จอ
7. จงอ่านคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ได้และแปลเป็นภาษาจีน (10 คำ) (朗读并翻译下列词汇) 20 分
แคะ แกะ โต เเกาะ เจอ
บัว ตัว คอ ปอ เปีย

ชุดการสอน การสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้สัทอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน

หน่วยที่ 3

เรื่อง สระพิเศษ

คู่มือครู

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดการสอน

เรื่อง สระพิเศษ

ชุดการสอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการอ่านออกเสียง และคัดลายมือภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง สระพิเศษ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงหน่วยเสียงสระพิเศษ ได้ถูกต้อง และเน้นทักษะการอ่านคำพยางค์เดียว คำประสมที่มีอักษรกลางประสมสระให้คล้อง มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเสียงและวัฒนธรรมภาษาไทย ซึ่งได้แบ่งเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะของผู้เรียน ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงและกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานพร้อม ๆ ไปด้วยการเรียนรู้

องค์ประกอบที่สำคัญของชุดการสอน ได้แก่

1. คู่มือครู

1.1 สิ่งที่ครูต้องเตรียมล่วงหน้า

1.2 บทบาทของครูผู้สอน

2. แผนการสอน

3. สื่อการเรียนการสอน

4. เนื้อหาสาระในการเรียนการสอน

5. แบบฝึกหัด

6. แบบวัดผลสัมฤทธิ์

คู่มือครู
ชุดการสอนหน่วยที่ 3 เรื่อง สระพิเศษ

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน ชุดการสอนหน่วยที่ 3

1. สิ่งที่ครูเตรียมล่วงหน้า

1.1 อุปกรณ์ที่ครูควรเตรียม

1.1.1 ชุดเนื้อหาสาระและแบบฝึกหัดที่ปรับปรุงใหม่

1.1.2 แผ่นภาพสระพิเศษ

1.1.3 แผ่นภาพฐานกรณ์ในการออกเสียง

1.1.4 บัตรคำตัวอักษรสระพิเศษ

1.1.5 สื่อบันทึกเสียง (Mp3) หน่วยที่ 3 สระพิเศษ

1.1.6 สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 3 สระพิเศษ

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนหน่วยที่ 3 ดังนี้

1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดการสอนหน่วยที่ 3

1.2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด

1.2.3 ศึกษาเอกสารและความรู้สัทศาสตร์

1.2.4 ทดลองใช้อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนต้องเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมสื่อ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 ครูผู้สอนต้องเน้นในการอธิบายวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ของหน่วยเสียงให้นักศึกษาเข้าใจแล้วค่อยฝึกอ่านออกเสียงตามครูผู้สอน และฝึกอ่านออกเสียงเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย จับคู่ และรายบุคคล

2.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรเน้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบหน้าที่และกล้าแสดงออก

2.4 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นลงในแต่ละชุดการสอน ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนนักศึกษา

แผนการสอนหน่วยที่ 3

เรื่อง สระพิเศษ

ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1

เวลา 8 คาบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสัทศาสตร์ ในการออกเสียงสระพิเศษ ออกเสียงสระพิเศษได้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ และมีความรู้ในการใช้สัทอักษรของสระพิเศษ
2. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเขียนสระพิเศษได้ ถูกต้องตามหลักภาษาไทย
3. เพื่อให้ผู้เรียน แยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียง [d] กับ [t] [b] กับ [p] ได้ถูกต้อง
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงพยางค์ที่มีอักษรกลางประสมกับสระพิเศษได้ถูกต้อง

เนื้อหาบทเรียน

1. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสัทศาสตร์ที่ใช้ในการออกเสียงสระพิเศษ
2. สระพิเศษ คือ อำ [am] ไอ [ai] โอ [oi] เอา [au]
3. ฝึกอ่านออกเสียงแยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้น [d] กับ [t] [b] กับ [p]
4. การฝึกการผันเสียงพยางค์ที่มีอักษรกลางประสมสระพิเศษ และฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์และประโยคที่มีอักษรกลางประสมสระพิเศษ

วิธีสอนและกิจกรรม

1. แก้ปัญหาการออกเสียงและการเขียนของหน่วยที่ 2 ที่นักศึกษายังมีปัญหาอยู่ ซึ่งสังเกตได้จากการรายงานจากหัวหน้ากลุ่มและสังเกตจากงานเขียนรายบุคคล รวมทั้งการทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 2 ทบทวนความรู้การออกเสียงอักษรกลางและสระ ที่ตรงกับปัญหา
 2. บรรยาย ความรู้เกี่ยวกับสัทศาสตร์ ที่จะใช้สอนสระพิเศษ
 3. อธิบายวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงของสระพิเศษ
 4. การสอนการออกเสียงโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ ตามรูปแบบ ดังนี้
 - 4.1 เตรียมและปรับเนื้อหาการสอนให้เหมาะกับนักศึกษาจีน นำเสนอสัทอักษรที่จะใช้ในการสอนการออกเสียงสระพิเศษ
 - 4.2 ผู้สอนสาธิตการเคลื่อนไหวของอวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงแล้ว ให้อ่านตามผู้สอนช้า ๆ ตั้งแต่หน่วยเสียงสระพิเศษ พยางค์ คำศัพท์ที่มีหนึ่งพยางค์ จนถึงประโยคง่าย ๆ กระตุ้นนักศึกษาสังเกต เพื่อหาหน่วยเสียงในภาษาไทยที่มีความคล้ายคลึงกับภาษาจีน แล้วผู้สอนอธิบาย

หน่วยเสียงที่คล้ายกันและหน่วยเสียงที่มีในภาษาไทยแต่ไม่มีในภาษาจีน โดยอธิบายตามหลักวิชาภาษาศาสตร์

4.3 ฝึกอ่านออกเสียงแยกความแตกต่างระหว่างหน่วยเสียงพยัญชนะต้น [d] กับ [t] และ [b] กับ [p] ตามใบงานโดยวิธีการหาคู่เทียบเสียง โดยใช้วิธีการฝึกทักษะการฟังก่อน เพื่อให้ นักศึกษามีความสามารถในการแยกคู่เทียบเสียงดังกล่าวได้ ตามการอ่านออกเสียงของผู้สอนแล้วจึง ฝึกทักษะการออกเสียงของนักศึกษาต่อไป

4.4 ฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกันทั้งห้อง เป็นกลุ่ม จับคู่กัน และรายบุคคล ทดสอบด้วยการเขียนตามคำบอกและการสุ่มอ่านออกเสียง เพื่อสังเกตว่ายังมีเสียงใดบ้างที่เป็นปัญหา ยังมีคำ พยางค์ใดบ้างที่ออกเสียงยาก ผู้สอนจึงอธิบายวิธีการออกเสียงและการใช้ฐานกรณ์ในการออกเสียง สาธิตการออกเสียง อ่านตามผู้สอนให้ซ้ำ ๆ หลายต่อหลายครั้ง

4.5 มอบงานทำในนอกห้องเรียน

4.5.1 งานรายบุคคล คัดลายมือสระพิเศษ คำศัพท์ และประโยค ฝึกการอ่าน ออกเสียงตามสื่อบันทึกเสียง (Mp3) และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 3 สระพิเศษ

4.5.2 ให้งานกลุ่มดังนี้

4.5.2.1 การเรียนการออกเสียงเป็นกลุ่ม จัดหาเวลาให้พร้อมกัน ฝึกอ่านออกเสียง ด้วยกัน โดยมีสื่อช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงซึ่งกันและกัน สรุปปัญหาการออกเสียงรายบุคคลหรือ กลุ่มเพื่อรายงานผู้สอน ผู้สอนจะเตรียมแก้ปัญหาให้ในชั่วโมงต่อไป

4.5.2.2 กลุ่มนักศึกษา นำเสนอหัวข้อ เทศกาลของไทย นักศึกษาทั้งห้องร่วมกัน เรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทย

สื่อการสอน

1. ใบเนื้อหา
2. ใบงาน หรือแบบฝึกหัด
3. สื่อบันทึกเสียง (Mp3) และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 3 สระพิเศษ

การประเมินผล

1. จากการเขียนตามคำบอก (บอกเป็นคำไทย และบอกเป็นคำจีน ให้เขียนเป็นภาษาไทย) :
2. จากการอ่านออกเสียง
3. แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดการสอน หน่วยที่ 3 สระพิเศษ

- คำชี้แจง 1. เน้นวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ในการออกเสียงของหน่วยเสียงสระพิเศษตามหลักสัทศาสตร์
2. อธิบายความแตกต่างหรือความเหมือนของหน่วยเสียงภาษาไทยและภาษาจีน
3. ฝึกการผันเสียงอักษรกลางประสมสระเดี่ยวและสระประสมให้คล่อง
4. สำนึกและอธิบายการคัดลำดับอักษรไทย

第三课 特殊元音

1、泰语特殊元音

泰语特殊元音共有 8 个，分短元音和长元音如下：

短元音

长元音

ฤ

ฤๅ

ฦ

ฦๅ

อํ

ไอ

โ

เอา

特殊元音 ฤ、 ฤๅ； ฦ、 ฦๅ 一般作拼写梵文巴利语借词用，其中 ฦ 和 ฦๅ 被废除，泰语现行文字已不在使用。至于 ฤ 和 ฤๅ 的用法，作如下说明：

元音 ฤ 有三种用法

(1) 单独使用，其意义为“或者”或“不”，一般出现于文学作品中。

(2) 置于音节的前或后，表明该词为梵文借词，如：

ฤค ฤษี ฤคิ ฤชา ฤคเวท ฤกษ์ ฤทธิ ฤษยา นฤทุกข์ 等。

(3) 与辅音结合为“ร”的复合辅音，所拼写的词来自梵文巴利语。如：

กฤษณา คฤหาสน์ ทฤษฎี พฤษจิกายน อังกฤษ 等。

元音 ฤๅ 有两种用法

(1) 单独使用，其意义为“或”“什么”“不”“不是”，一般出现在文学作品和诗歌中。

(2) 置于音节前。如：ฤคิ ฤษี ฤสาช 等。

其余 4 个常用特殊元音的发音方法如下：

特殊元音国际音标表

元音	◌-า	◌-ไ	◌-เ	◌-เา
国际音标	[am]	[ai]	[ai]	[au]

发音要领

(1) ◌-า [am] 是由元音[a] 加双唇鼻音韵尾[-m]读为[am] ,普通话中没有与此相类似的发音。(其中[-m], 双唇鼻音韵尾, 发音时, 在元音送气结束时, 迅速双唇紧闭, 然后气流全部从鼻腔流出。)

(2) ◌-ไ [ai] 是由元音[a] 的发音状况快速向元音[i] 的发音状况过渡读音而成[ai]。与普通话“白[pai]”中的元音[ai]发音类似。但泰语中[a]元音发音为短元音。

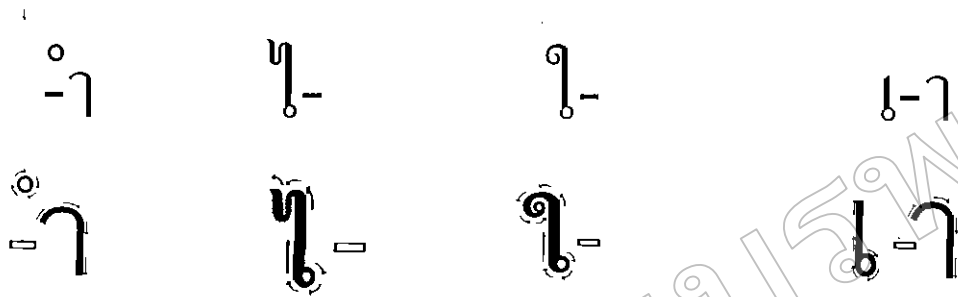
(3) ◌-เา [au] 是由元音[a] 的发音状况快速向元音[u]的发音状况过渡读音而成[au]。与普通话“包[pau]”中的元音[au]发音类似。

2、音节拼读练习

辅音 \ 元音	◌-า [am]	◌-ไ [ai]	◌-เ [ai]	◌-เา [au]
ก [k]	ก่า	ไก	ไก	เกา
จ [c]	จ่า	จไ	จไ	เจา
ด [d]	ด่า	ดไ	ดไ	เดา
ต [t]	ต่า	ตไ	ตไ	เตา
บ [b]	บ่า	บไ	บไ	เบา
ป [p]	ป่า	ปไ	ปไ	เปา
อ [ʔ]	อ่า	อไ	อไ	เา

3、泰文字母书写笔顺

3、泰文字母书写笔顺

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

แบบฝึกหัดหน่วยที่ 3 สระพิเศษ

คำชี้แจง

1. เน้นทักษะการอ่านออกเสียงเป็นพยางค์ คำพยางค์เดียวและประ โยคตามลำดับ
2. การฝึกอ่านคู่เทียบเสียง ต้องฝึกฟังก่อนแล้วค่อยฝึกอ่าน
3. ฝึกคัดลายมือตัวอักษรไทย คำพยางค์เดียว และประ โยค
4. ท่องจำคำศัพท์

练习

一、抄写特殊元音字母各十遍。

二、朗读下列音节。

(1) 分辨中辅音 ต [t] 和 ด [d]

คำ-คำ ไต-ไต เต่า-เต่า

(2) 分辨中辅音 ㅍ [p] 和 ㅂ [b]

ផ្កា-បំរា វៀ-ប្រ រោ-រោ

三、拼读并熟记下列单词。

กำ [kam ³³]	握、攥	ไก [kai ³³]	扳机	เกา [kau ³³]	抓、挠
จำ [cam ³³]	记住、记忆	ไจ [cai ³³]	(量词)束	ใจ [cai ³³]	心
ดำ [dam ³³]	黑	ไค [dai ³³]	何、什么	เดา [dau ³³]	猜想
ตำ [tam ³³]	舂、捣碎	ไต [tai ³³]	肾	เตา [tau ³³]	炉、灶
ใบ [bai ³³]	叶子	เบา [bau ³³]	轻	ไป [pai ³³]	走
ไฉ [rai ³³]	水蒸气	เอา [rau ³³]	拿、取		

四、朗读并抄写下列句子。

1. อย่าไม่ให้เอาใบไปใส่ในเตา
2. อย่าเอาใบบัวไปตำเบาเบา
3. บิดาใจดำเอาไปตำ
4. อาเคเอาบิดาจะเอาโคตัวโตไปจำ
5. บิดาใจดำกำเอาใบปอกอโดไปตีโคตัวโต

แบบทดสอบหลังเรียน หน่วยที่ 3 สระพิเศษ

(คะแนนเต็ม 60 คะแนน)

1. สระพิเศษที่ใช้บ่อยมีกี่ตัว มีกี่หน่วยเสียง (泰语常用特殊元音有几个? 音素有几个?) 5 分
2. หน่วยเสียงสระพิเศษหน่วยใดที่ออกเสียงเหมือนกับสระภาษาจีน (有哪些个泰语常用特殊元音的发音与汉语的元音相似?) 5 分
3. จงเขียนสระพิเศษที่ใช้บ่อยตามที่เรียนมาทั้งหมด (默写) 5 分
4. เขียนตามคำบอก (15 คำ) (听写) 15 分
 - (1) เอา (2) เกา (3) จำ (4) กำ (5) ไก
 - (6) คำ (7) เคา (8) เบา (9) ไค (10) ไป
 - (11) ไอ (12) ไบ (13) โจ (14) คำ (15) เคา
5. จงเลือกคำศัพท์ตามที่ครูอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง (分辨辅音清浊) 6 分
 - (1) คำ - คำ (2) ไค - ไค (3) เคา - เคา
 - (4) ป้า - บ้า (5) ไป - ไบ (6) เปา - เบา
6. จงอ่านคำศัพท์ต่อไปนี้ให้ได้และแปลเป็นภาษาจีน (12 คำ) (朗读并翻译下列词汇) 24 分

ไก	จำ	โจ	คำ	เบา	คำ
ไบ	ไป	เคา	ไอ	เคา	เกา

ชุดการสอน การสอนการออกเสียงภาษาไทย โดยใช้ตัวอักษรและปฏิสัมพันธ์สำหรับนักศึกษาจีน

หน่วยที่ 4

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

คู่มือครู

คำชี้แจงประกอบการใช้ชุดการสอน

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ชุดการสอนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการอ่านออกเสียง และคัดลายมือภาษาไทย สำหรับนักศึกษาชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง เสียงวรรณยุกต์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านออกเสียงหน่วยเสียงสระเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย ได้ถูกต้อง และเน้นทักษะการอ่านคำพยางค์เดียว คำประสมที่มีเสียงวรรณยุกต์ให้คล้อง มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบเสียงและวัฒนธรรมภาษาไทย ซึ่งได้แบ่งเนื้อหาและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอน เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ครูผู้สอน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลายให้สอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะของผู้เรียน ให้นักศึกษาได้ปฏิบัติจริงและกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสนุกสนานพร้อม ๆ ไปด้วยการเรียนรู้

องค์ประกอบที่สำคัญของชุดการสอน ได้แก่

1. คู่มือครู
 - 1.1 สิ่งที่ต้องเตรียมล่วงหน้า
 - 1.2 บทบาทของครูผู้สอน
2. แผนการสอน
3. สื่อการเรียนการสอน
4. เนื้อหาสาระในการเรียนการสอน
5. แบบฝึกหัด
6. แบบวัดผลสัมฤทธิ์

คู่มือครู
ชุดการสอนหน่วยที่ 4 เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน ชุดการสอนหน่วยที่ 4

1. สิ่งที่ครูเตรียมล่วงหน้า

1.1 อุปกรณ์ที่ครูควรเตรียม

1.1.1 ชุดเนื้อหาสาระและแบบฝึกหัดที่ปรับปรุงใหม่

1.1.2 แผ่นภาพแสดงเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย

1.1.3 แผ่นภาพแสดงเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน

1.1.4 บัตรคำ

1.1.5 สื่อบันทึกเสียง (Mp3) หน่วยที่ 4 เสียงวรรณยุกต์

1.1.6 สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 4 เสียงวรรณยุกต์

1.2 ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนหน่วยที่ 4 ดังนี้

1.2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดการสอนหน่วยที่ 4

1.2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด

1.2.3 ศึกษาเอกสารและความรู้ทั่วไปที่ศาสตร์

1.2.4 ทดลองใช้อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรมการเรียนการสอน

2. บทบาทของครูผู้สอน

2.1 ครูผู้สอนต้องเตรียมตัวให้พร้อม โดยการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอนให้เข้าใจอย่างชัดเจน การจัดชั้นเรียน และเตรียมสื่อ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.2 ครูผู้สอนต้องเน้นในการอธิบายวิธีการออกเสียงและฐานกรณ์ที่ใช้ของหน่วยเสียงให้นักศึกษาเข้าใจแล้วค่อยฝึกอ่านออกเสียงตามครูผู้สอน และฝึกอ่านออกเสียงเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย จับคู่ และรายบุคคล

2.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรเน้นให้นักศึกษาทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อเป็นการฝึกให้นักศึกษารู้จักการทำงานร่วมกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบต่อหน้าที่และกล้าแสดงออก

2.4 หลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นลงในแต่ละชุดการสอน :
ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนของผู้เรียนนักศึกษา

แผนการสอนหน่วยที่ 4

เรื่อง เสียงวรรณยุกต์

ชั้นอุดมศึกษาปีที่ 1

เวลา 10 คาบ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์ และมีความรู้ในการใช้สัทอักษรของเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย
2. เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงวรรณยุกต์ครบ 5 เสียง ได้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย
3. เพื่อให้ผู้เรียน เรียนรู้กฎการผันเสียงวรรณยุกต์สำหรับอักษรกลาง
4. เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงพยางค์ที่มีอักษรกลางประสมกับสระที่มีวรรณยุกต์

ได้ถูกต้อง

เนื้อหาบทเรียน

1. ความรู้ด้านสัทศาสตร์ที่เกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยและภาษาจีน
2. เสียงวรรณยุกต์ 5 เสียง ของภาษาไทย
3. การผันเสียงของอักษรกลางที่มีวรรณยุกต์

วิธีสอนและกิจกรรม

1. แก้ไขปัญหาการออกเสียงและการเขียนของหน่วยที่ 3 ที่นักศึกษายังมีปัญหาอยู่ ซึ่งสังเกตได้จากการรายงานจากหัวหน้ากลุ่มและงานเขียนของรายบุคคล และการทดสอบหลังเรียนหน่วยที่ 3 ทบทวนความรู้การออกเสียงสระพิเศษ ที่ตรงกับปัญหา

2. บรรยายความรู้ด้านสัทศาสตร์ที่เกี่ยวกับเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยและภาษาจีน
3. อธิบายวิธีการออกเสียงวรรณยุกต์ของภาษาไทย
4. การสอนการออกเสียงโดยใช้ปฏิสัมพันธ์ ตามรูปแบบ ดังนี้

4.1 เตรียมและปรับเนื้อหาการสอนให้เหมาะกับนักศึกษาจีน นำองค์ความรู้ใหม่ ทฤษฎี DIAO ZHI (调值) (Huang BoRong, หน้า 77) ซึ่งใช้ตัวเลขมาแสดงระดับเสียงที่สูง ๆ ต่ำ ๆ นั้น เข้าช่วยสอนเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย

4.2 ฝึกการผันเสียงอักษรกลาง ให้อ่านตามผู้สอนซ้ำ ๆ ตั้งแต่ พยางค์ คำศัพท์ที่มีหนึ่งพยางค์ คำประสม จนถึงประโยคง่าย ๆ กระตุ้นนักศึกษาสังเกตหน่วยเสียงวรรณยุกต์หน่วยใดในภาษาไทยที่คล้ายกับหน่วยเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน แล้วผู้สอนอธิบายเรื่องหน่วยเสียงที่คล้ายกัน และที่มีในภาษาไทยแต่ไม่มีในภาษาจีน โดยอธิบายตามหลักวิชาภาษาศาสตร์

4.3 ฝึกการผันเสียงอักษรกลางพร้อมกันทั้งห้อง เป็นกลุ่ม จับคู่กัน และรายบุคคล ทดสอบด้วยการเขียนตามคำบอกและการฟังอ่านออกเสียง เพื่อสังเกตว่ายังมีเสียงวรรณยุกต์ใดบ้างที่เป็นปัญหา ยังมีคำพยางค์ใดบ้างที่ออกเสียงยาก ผู้สอนจึงอธิบายวิธีการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย และอ่านตามผู้สอนให้ซ้ำ ๆ หลายต่อหลายครั้ง

4.4 มอบงานให้ผู้เรียนทำทั้งในนอกห้องเรียน

4.4.1 งานรายบุคคล คัดลายมือ คำศัพท์ คำประสม และประโยค ฝึกการอ่านออกเสียงตามสื่อบันทึกเสียง (Mp3) และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 4 เสียงวรรณยุกต์

4.4.2 ให้งานกลุ่มดังนี้

4.4.2.1 การเรียนการออกเสียงเป็นกลุ่ม จัดหาเวลาพร้อมกัน ฝึกอ่านออกเสียงด้วยกัน โดยมีสื่อช่วยแก้ปัญหาการออกเสียงซึ่งกันและกัน สรุปปัญหาการออกเสียงของรายบุคคลหรือกลุ่มเพื่อรายงานผู้สอน เพื่อให้ผู้สอนเตรียมแก้ปัญหาให้ในชั่วโมงต่อไป

4.4.2.2 กลุ่มนักเรียนนำเสนอหัวข้อ วันสำคัญทางศาสนาในประเทศไทย
นักศึกษาทั้งห้องช่วยกันเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทย

สื่อการสอน

1. ใบเนื้อหา
2. ใบงาน หรือแบบฝึกหัด
3. สื่อบันทึกเสียง (Mp3) และสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หน่วยที่ 4 เสียงวรรณยุกต์

การประเมินผล

1. จากการเขียนตามคำบอก (บอกเป็นคำไทย และบอกเป็นคำจีน ให้เขียนเป็นภาษาไทย)
2. จากการอ่านออกเสียง
3. แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดการสอน หน่วยที่ 4 เสียงวรรณยุกต์

- คำชี้แจง 1. เน้นวิธีการออกเสียงวรรณยุกต์ ตามหลักสัทศาสตร์ เข้าใจDiao Zhi (เฉียว จื่อ) ของเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย
2. อธิบายความแตกต่างหรือความเหมือนของเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยและภาษาจีน
3. ฝึกการผันเสียงอักษรกลางประสมสระที่มีเสียงวรรณยุกต์ให้คล้อง
4. สาธิตและอธิบายการคัดลำดับเครื่องหมายเสียงวรรณยุกต์ไทย

第四课 声调

1. 泰语声调

泰语声调 (วรรณยุกต์) 有 5 个声调, 4 个声调符号。

第一调	第二调	第三调	第四调	第五调
กา	ก่า	ก้า	ก๊า	กัว

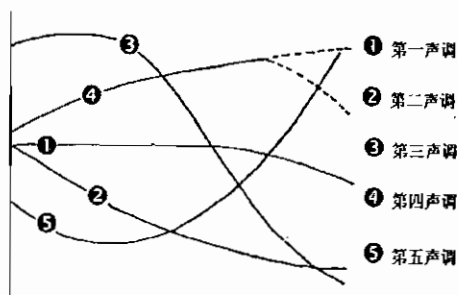
第一调(เสียงสามัญ) 没有声调符号, 其调值为 : 33

第二调(เสียงเอก) 声调符号是“^ˊ” (ไม้เอก), 其调值为 : 21

第三调(เสียงโท) 声调符号是“^ˋ” (ไม้โท), 其调值为 : 51

第四调(เสียงตรี) 声调符号是“^{ˊˋ}” (ไม้ตรี), 其调值为 : 45

第五调(เสียงจัตวา) 声调符号是“^{ˊˋˊ}” (ไม้จัตวา), 其调值为 : 215

(泰语声调调值图)

2. 中辅音拼读规则

中辅音与长元音相拼 (包括特殊元音) 能拼出 5 个声调。

中辅音与短元音 (特殊元音除外) 相拼的音节发第二调, 如 : กะ จะ ตะ ปะ 等。中辅

音与短元音相拼的音节一般不加声调符号。若有声调符号, 多为语气词或外来语借词。如 :

กะ จ๊ะ จัะ โตะ 等。